

6) Jsoucno, skutečnost, jsoucnost, bytí, ontologie

Nikoliv každá skutečnost může být označena jako jsoucno, „to on“. To znamená, že ne ke každé skutečnosti je otevřen přístup ontologickému myšlení. Protože však ontologické myšlení je myšlením, tj. myšlením hluboce a pronikavě proreflektovaným, je třeba počítat k ontologické tematice také taková témata, jako je „ryzí nepředmětnost“ či „nepředmětná skutečnost“, což znamená skutečnost ne-ontickou čili skutečnost, která není jsoucnem, tedy která *není*. Tak kupř. přijmeme-li rozlišení mezi pojmem bytí a pojmem jsoucnosti, nebo zvláště mezi pojmem bytí a pojmem jsoucna, můžeme mluvit o ontologii jednotlivých jsoucen nebo celých regionů jsoucen, ale velmi opatrně a s výhradami o ontologické problematice jsoucnosti (nikoliv o ontologii jsoucnosti, neboť o jsoucnosti nemůžeme nikterak samozřejmě a beze všeho dalšího prohlásit, že „jest“). Problém bytí pak může být ontologicky pojednán pouze negativně. Jsoucnost může být ontologicky charakterizována (= pojmově vymezena) poměrně snadno, kdežto bytí nemůže být pojmově vymezeno nikdy, nýbrž může k němu být jen nepřímo poukázáno (poukazováno) tak, že přímo (předmětně, pozitivně) se vypovídá o něčem jiném.

17. 9. 82